No. 249. ANNO 1848. **ARNHEMSCHE COURANT.** Donderdag 30 November.

Vereenvoudiging en bezuiniging.

II.

Een der eerste punten waarop men bij eene ware »doortastende" vereenvoudiging en bezuiniging regt heeft aan te dringen is eene zeer aanzienlijke vermindering en wijziging van dat heirleger van bureaucraten die onder den naam van secretaris-generaal, referendaris, hoofd-commies, commies, adjunct-commies, geëmploijeerde, urist, kopiist enz. enz. enz. ontzaggelijke sommen wegslepen die in geenerlei verhouding staan tot het werk dat zij verrigten. De bureaucratie is eene leelijke kwaal die wij van het Fransche regime hebben overgehouden. In plaats van weinige, goed bezoldigde ambtenaren, heeft men liever verkozen een legioen van budget-schuimers aan te fokken, met tractementjes die, zoo als men zegt »te »weinig zijn om van te leven en te »veel om van te sterven," doch die niettemin te zamen genomen eenen zeer aanzienlijken post op onze begrootingen innemen.

Ten einde onzen lezers eenig begrip te geven, van de sommen die alléén hierdoor verzwolgen en men kan bijna zeggen improductief verbruikt worden, willen wij hun slechts eene opgave geven van de zes paragraphen die onder de afdeeling *Kosten van het departement* op de begrooting onzer ministeriëele departementen voorkomen.

§ 1. *Tractement van den minister.*
Buit. Zaken: *f* 18000; *Justitie* 12000; *Binnenl. Zaken*: *f* 12000; *Herv. Eered.*: *f* 8000; *R. K. Eeredienst*: *f* 8000; *Marine*: *f* 12000; *Finantiën*: *f* 12000; *Oorlog*: *f* 14,400; *Koloniën*: *f* 12000; *Totaal*: *f* 108,400.

§ 2. *Tractementen en bezoldigingen van den secretaris-generaal, de ambtenaren, geëmploijeerden en bedienden.*
Buit. Zaken *f* 30,712; *Justitie* *f* 47,750; *Binnenl. Zaken* *f* 140,000; *Herv. Eered.* *f* 21,350; *R. K. Eered.* *f* 14,528.40; *Marine* *f* 99,482.75; *Finantien* *f* 220,646.40; *Oorlog* *f* 152,528.15; *Kolon.* *f* 48,439.20; *Totaal* *f* 775,436.90.

§ 3. *Bureau behoeften.*
Buit. Zak. *f* 13,700; *Justitie* *f* 5400; *Binn. Zak.* *f* 13,600; *Herv. Eered.* *f* 2000; *R. K. Eered.* *f* 2250; *Marine* *f* 7800; *Finantien* *f* 20,660; *Oorlog* *f* 6671.85; *Kolonien* *f* 2862; *Totaal* *f* 74,943.85.

§ 4. *Locaalbehoeften en Meubelen.*
Buit. Zaken *f* 1500; *Justitie* *f* 3500; *Binn. Zak.* *f* 5400; *Herv. Eered.* *f* 1600; *R. K. Eered.* *f* 1620; *Marine* *f* 3000; *Finantien* *f* 8000; *Oorlog* *f* 2800; *Kolonien* *f* 5200; *Totaal* *f* 32,620.

§ 5. *Drukwerk.*
Buit. Zaken *f* 400; *Justitie* *f* 1200; *Binn. Zaken* *f* 7000; *Herv. Eered.* *f* 1000; *R. K. Eered.* *f* 230; *Marine* *f* 8000; *Finantien* *f* 7340; *Oorlog* *f* 3500; *Kolonien* *f* 1000; *Totaal* *f* 29,670.

§ 6. *Reis- en verblijfkosten.*
Buit. Zaken *f* 200; *Justitie* *f* 1000; *Binnenl. Zaken* *f* 2300; *Hervormde Eeredienst* *f* 300; *R. K. Eeredienst* *f* 200; *Marine* . . . . . . ? *Finantien* *f* 1700; *Oorlog* . . . . . . ? *Kolonien* . . . . . . ? *Totaal* *f* 5700.

Totaal-generaal dezer zes paragraphen uitmakende de afdeeling Kosten van het departement: *f* 1,026,770.75.

Drie vierde ton alléén aan *bureau-behoeften* (pennen, inkt, papier en lak)! Drie en dertig duizend gulden voor *locaal-behoeften en meubelen!!*

Waartoe, vragen wij reeds terstond, die weelde om er voor elk departement een afzonderlijk ministerieel hotel op na te houden? Waarom zou men niet zeer goed èn Staten-Generaal, èn Raad van State, èn Rekenkamer, èn Hooge Raad, èn de ministeriëele departementen in één gebouw kunnen vereenigen? Men had dan slechts één gebouw te onderhouden; men had slechts één verwarmings-, één verlichtings-toestel noodig, en het is buiten twijfel dat één, zelfs zeer groot gebouw, met oneindig minder kosten kan in orde gehouden worden dan vele middenmatige. Men zou reeds terstond eenige concierges, portiers, bodes, boute-feux enz. besparen. Daarenboven zou men de ontledigde hôtels kunnen verhuren of verkoopen. Het is zeker dat deze besparing reeds terstond meer zou doen uitwinnen dan de *f* 1000 die men op het Belgische gezantschap bezuinigt of de *f* 787 die ons de konijnen-uitroeijings-commissie kostte.

»Doortastende" bezuiniging op de inwendige dienst der ministeriën, op de bureaucratie-kwaal, die als eene booze zweer ons geheel politiek gestel ondermijnt, is alléén te verkrijgen door eene totale reorganisatie van het gansche tegenwoordige stelsel van bestuur.

Wij zouden meenen, dat men moest beginnen met dat geheele leger half verhongerde en half werk doende budgetschuimers af te schaffen en daarvoor het volgende in de plaats te stellen. Men stelt in, tien ministeriëele departementen: 1. *Buitenlandsche Zaken*; 2. *Binnenlandsche Zaken*; 3. *Finantiën*; 4. *Kolonien*; 5. *Oorlog*; 6. *Marine*; 7. *Justitie*; 8. *Eerediensten en Onderwijs*; 9. *Waterstaat en Openbare Werken*; 10. *Handel, Landbouw en Nijverheid.* Aan elk ministerieel departement worden toegevoegd 1, 2 à 3 ambtenaren, — (gemiddeld *twee* bij elk departement) — onder den naam van Secretarissen van Staat. De ministers zullen hebben een inkomen van *f* 18000 en de Secretarissen van Staat *f* 12000 doch daarvoor zullen de bureaukosten geheel voor hunne rekening komen en zullen zij zelve zich hunne secretarissen en klerken moeten aanschaffen en betalen, om hen in hunne werkzaamheden behulpzaam te zijn.

Dit stelsel zou tweederlei groot voordeel hebben. Niet alleen zou daardoor de post *Kosten van het departement* meer dan de helft verminderd worden, maar het werk zou oneindig beter zijn. Thans hoort men steeds klagen over het werk dat aan de ministeriën verrigt wordt. Weken en maanden duurt het eer men eenig werk uit de handen der ambtenaren ziet voor den dag komen, en wat voor den dag komt is meestal niets dan klad- en knoei-werk. De ministers klagen dat zij niets met de menschen die aan het departement werkzaam zijn kunnen uitrigten. En dit is natuurlijk; bureauwerk zal altijd knoeiwerk zijn en blijven; vooreerst omdat men, geene behoorlijke vergoeding aanbiedende, ook geene behoorlijke mannen erlangt. Die [illegible] ziet op eenige andere wijze door de wereld te komen, zal geen pennenlikker willen zijn. Ten andere omdat het aantal personen veel te groot zijnde, de een het werk op den anderen schuift. Voegt men hieraan bij het weinig aanlokkende van den aard van het werk zelf, zoo zal men ligt begrijpen dat de bureau[illegible] weinig lust en prikkel heeft, om zich met ijver op zijn beroep toe te leggen. Maar geheel anders is het wanneer men aan den minister en den Secretaris van Staat zegt: Ik zal u zooveel meer geven, maar daarvoor zult gij zelf uwe adjuncten kiezen en onderhouden. Indien men geene geschikte helpers kiest, menschen met welke men niet voort kan, zoo is dit geheel en al de schuld van dengeen, die de slechte keus deed. En zoodra hij hunne ongeschiktheid bemerkt, staat het slechts aan hem betere helpers te kiezen. Men heeft nu ook dit voordeel, dat men altijd weet, wie men voor het slechte werk verantwoordelijk moet stellen. Geen minister, geen Secretaris van Staat zal zich kunnen verschuilen achter de ongeschiktheid zijner helpers. Waarom neemt gij geene geschikteren zal men hem teregt antwoorden. *Hij* — de minister, de Secretaris van Staat — zal alléén verantwoordelijk zijn, omdat *hij* alléén de keuze deed van die ongeschikte helpers.

Het werk zal zoodoende niet alleen zeer vereenvoudigd worden, maar het zal ook voor den minister en den Secretaris van Staat oneindig goedkooper zijn helpers en adjuncten te vinden, dan het voor den Staat is. Één secretaris, één klerk met *f* 3000 of *f* 2000, die dagelijks onder het onmiddellijk toezigt van zijnen patroon arbeidt, zal in een dag veel *meer* afdoen, en veel *beter* afdoen, dan een half dozijn »geëmploijeerden" in eene week. Twijfelt men er aan, dat aan een koopmans-, aan een notaris-, aan een procureurs-kantoor vrij wat meer wordt uitgevoerd en afgedaan, dan bij eene publieke administratie? Indien men zelf zijne menschen kiest, indien men ze geheel onder eigen toezigt heeft, doet men beter keus en ziet veel scherper toe. De secretaris, de klerk weet dat hij geheel afhangt van zijnen patroon. Hij moet dus alle moeite doen om zich dezen te vriend te houden. De patroon weet dat al wat zijn secretaris of klerk *niet* of *niet goed* doet verlies voor hem is. Ziedaar eenen scherpen prikkel voor beiden.

Wij hebben gezien dat de post: *Kosten van het departement* uit 6 paragraphen bestaat, die te zamen eene som uitmaken van *f* 1,026,770. Stellen wij nu daarvoor ons plan in de plaats, dan krijgen wij de volgende uitkomst:

10 (1) ministers à *f* 18,000.	. *f* 180,000
Transportere.	. *f* 180,000

(1) De vermeerdering der ministeriëele departementen is natuurlijk alléén om het werk gemakkelijker te maken. Of de departementen nu juist zóó het best ingedeeld zijn, is eene vraag van latere zorg. Volgens dit plan zouden de 20 Secretarissen van Staat waarschijnlijk aldus het best verdeeld zijn: *Buitenlandsche Zaken* 2; *Binnenlandsche Zaken* 3;

Getransporteerd.	ƒ180,000
20 Secretarissen van Staat à ƒ12000	» 240,000
	ƒ420,000
Voor de drie posten: *locaal-behoeften*, *drukwerk* en *reis- en verblijfkosten*, thans uitmakende eene som van ƒ67,990, stellen wij eene som van	» 40,000
	ƒ460,000

Dit, afgetrokken van de ƒ1,026,770, geeft eene bezuiniging van ƒ566,770.

De § *bureau-behoeften* valt geheel weg. Een advocaat, een procureur, een notaris brengen hunne cliënten niet het papier, de pennen en de inkt in rekening die voor dezen besteed zijn en wij zien geene reden, waarom men dit bij publieke administratiën niet even goed zou kunnen doen. Het waarschijnlijkste gevolg zou zijn, dat er wat minder papier en inkt en wat minder pennen verbruikt werden. Wij zullen later aantoonen dat die ƒ75,000 aan pennen, inkt, papier en lak op lang na niet alles omvatten, wat bij de departementen van algemeen bestuur onder die rubriek voorkomt. Dit is eene dier uitgaven die niet te controleren is. Men *verbruikt* veel meer dan men *noodig* heeft en er wordt veel meer aan papier, pennen, inkt en lak in rekening gebragt dan ooit verbruikt *is*. Zelfs de eerlijkste, de stiptste, de naauwgezetste ambtenaar zal er geen bezwaar in vinden een boek papier, een doosje met stalen pennen, eenige pijpen lak mede naar huis te nemen. Wie ziet op zulk eene kleinigheid! Wie voelt er zijn geweten bezwaard door!

En echter is dit zoowel een *misbruik* en een *diefstal* als zoo menig andere. Breng de bureaukosten ten laste der gebruikers en het misbruik is onmogelijk geworden. Voor den gebruiker die geene strook papier meer gebruikt dan hij noodig heeft, geene pen wegwerpt voor zij stomp is geschreven, is de uitgave zeer gering, maar een dergelijke, schijnbaar onbeduidende post op de begrooting, sleept bijna onmerkbaar ontzaggelijke sommen weg.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 25 *nov*. De heer *Scherpenzeel Heusch*, was gisteren, in de zitting der Nationale Vergadering, genoodzaakt te verzoeken, dat de griffier zijne rede zou voorlezen. De afgevaardigde van Limburg verstond de taal niet des volks, waarbij hij zijn land wilde inlijven!

Weenen, 24 *nov*. De Keizer heeft uit zijn bijzonder vermogen 4 millioen gulden aangewezen voor die inwoners dezer stad, wier eigendommen bij de bestorming veel nadeel hebben geleden.

Te Grätz is de rust weder hersteld. Generaal *Nugent* is aldaar met een gedeelte zijner troepen binnengerukt. Tot den 20sten zijn er in de stad en omstreken 72,000 wapenen ingeleverd. Een groot gedeelte der vroeger uitgereikte wapenen is in den Donau geworpen.

Munster, 27 *nov. des morgens*. Gisteren avond hadden alhier, bij gelegenheid eener volksvergadering, eenige ongeregeldheden plaats. Hoewel nadere bijzonderheden ontbreken, is het echter bekend dat verscheidene soldaten van het 15de regiment infanterie op de bedoelde vereeniging aanvielen. Onderscheidene personen hebben wonden bekomen. Er heerscht op dit oogenblik eene groote opgewondenheid in de stad. Er heeft reeds een geregtelijk onderzoek, wegens hetgeen gisteren is voorgevallen, plaats.

Konigsbergen, 29 *nov*. In deze provincie neemt de beweging hoe langer zoo meer toe. Reeds is eene stad, de zetel der regering van West-Pruissen, *Marienwerder*, *in staat van beleg verklaard*. (?) Er hadden aldaar onderscheidene zamenscholingen plaats; bij den voorzitter van den raad, den heer *von Nordenflycht* werden de glazen ingeworpen, omdat hij alleen zich niet voor de Nationale Vergadering had verklaard. (??)

Finantiën 2; *Koloniën* 2; *Justitie* 1; *Oorlog* 2; *Marine* 1; *Waterstaat en Openbare Werken* 2; *Eeredienst en Onderwijs* 2; *Handel*, *Landbouw en Nijverheid* 3.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 *nov*. Alle Parijssche dagbladen, die wij ontvangen, erkennen eenstemming dat generaal *Cavaignac* gisteren de groote proef voor de Vergadering eervol heeft doorgestaan, en zelfs als redenaar een uitstekend talent heeft aan den dag gelegd.

— De leden van de vereeniging der *rue de Poitiers* hebben geen deelgenomen aan de stemming over de orde van den dag van den heer *Dupont* (de l'Eure). 40 leden van de vereeniging *de l'Institut* hebben zich insgelijks van de stemming onthouden. Ook de geheele Bergpartij, behalve 10 leden, heeft niet medegestemd.

— De uitslag van de zitting van gisteren heeft de rente onder de speculanten der coulisse, die in de *passage de l'Opéra* vereenigd waren, doen rijzen. Zij verhandelden gisteren de 5 p. c. tegen 64—65, hoewel het parket ferm blijft tegen 65—25. Zij zijn gisteren weder geklommen tot 64—95, en heden stonden zij op 65—25.

— De heer *Odilon Barrot*, door eenen kiezer over de keus van eenen President der Republiek geraadpleegd zijnde, heeft besloten zijn gevoelen openbaar te maken. Hij verklaart zich voor *Louis Napoléon*.

De heer *Odilon Barrot* hoopt dat de komst van *Louis Napoléon* aan het bewind, den levendigsten wensch des volks bevredigende, dien zoo gevaarlijken strijd tusschen de arbeidende klasse en de bourgeoisie misschien zal doen ophouden, en ten minste het terrein der worsteling tusschen de partijen zal verplaatsen; hij vat de nationale souvereiniteit ernstig op; hij heeft vast besloten om de magt, die door het algemeene stemregt zal verkozen worden, te eerbiedigen en, zooveel hem mogelijk zal zijn, te doen eerbiedigen; en opdat dit des te gemakkelijker moge vallen, koestert hij de hoop dat de door het volk gekozene eene zoo groote meerderheid moge hebben, dat aan de Vergadering daardoor eene gevaarlijke keuze bespaard worde, dat allen de moed tot het ondernemen van geweldige aanslagen ontzinke, en eindelijk opdat er aan deze nieuwe magt kracht gegeven worde om zonder gevaar, *met het leger het budget*, *dat ons verplettert*, *te verminderen*, *om een maar al te dreigend bankeroet te voorkomen*, en eindelijk de maatschappij te bevestigen en te ondersteunen.

— Men leest in den *Evénement:*

»Er heeft heden in de Nationale Vergadering bij het openen der stembriefjes over de orde van den dag een treurig voorval plaats gehad. De heer *Félix Pyat*, den heer *Proudhon* aangevallen hebbende, wegens zijn stelselmatig stemmen in een' tegenovergestelden geest der Bergpartij, en deze hem op eene onaangename wijze antwoordende, heeft zijn collega een' slag toegebragt, waarop deze, zegt men, met eenen krachtigen vuistslag heeft geantwoord.

— Een democratisch en socialistisch banket van de wijnkoopers der banlieue heeft, den 25sten dezer, ongeveer 700 gasten, bij de *barrière du Roule*, vereenigd. Onder de volksvertegenwoordigers der Bergpartij, merkte men den heer *Ledru-Rollin*, die het woord voerde, op. Een onstuimig incident heeft deze redevoering gekenmerkt. De heer *Ledru-Rollin* voer hevig en regtstreeks tegen generaal *Cavaignac* uit, zeggende:

»Uit de debatten van dezen dag kan het bewijs ontleend worden hoe men, na door een onverklaarbaar gedrag aan het bewind te zijn gekomen, na door allerlei bedriegelijke en slechte middelen het bewind bemagtigd te hebben, tot onteerende middelen zijne toevlugt kan nemen om het te behouden. . ."

Een der gasten, met hevigheid: »Dat is onwaarheid!" (*Een geweldig gedruisch.*)

Een groot aantal stemmen: »Zet hem de deur uit! zet hem de deur uit!"

Andere stemmen: »Neen! neen! naar de tribune om zijne handelwijze te verklaren!"

De gast wordt omringd, men dringt hem zich te verklaren; er worden scherpe woorden gewisseld, overal begint men te schreeuwen, de wanorde klimt ten top. De heer *Ledru-Rollin*, nog op de tribune, schijnt over deze plotselinge verwarring zeer verwonderd; de leden van het bureau gaan naar den persoon, die den spreker in de rede was gevallen, en doorloopen de zaal om de rust te herstellen; zij verzoeken aan de feestgenooten hunne plaatsen weder in te nemen, doch alles is te vergeefs; gedurende 10 minuten wordt er geschreeuwd en gedreigd, en men is eindelijk genoodzaakt den, zeker onwillekeurigen, rustverstoorder buiten de zaal te brengen.

Daarna begeeft zich iemand, die zich sterk tegen deze uitzetting had verzet, naar het bureau en schijnt zeer hevig tegen eenige leden te spreken. Van verschillende kanten wordt er op nieuw geroepen: *Buiten de deur met hem! buiten de deur met hem!* Ook deze heer wordt buiten de deur gezet. Na eenige minuten wordt de orde wederom hersteld, zoodat de heer *Ledru-Rollin* zijne rede kan voortzetten, die voornamelijk daarop nederkomt, dat de wijnkoopers en de werklieden op hem kunnen rekenen.

— De *Presse* somt bij voortduring eene menigte plaatsen uit de departementen op, alwaar de afkondiging van de constitutie plaats heeft gehad, onder het geroep van: *Leve Napoleon!*

Volgens dit dagblad is te Tulle in het departement van de Corrèze het volgende voorgevallen.

Gedurende het defileren hebben onderscheidene kompagniën der nationale garde geroepen: *Leve Napoléon!* andere riepen: *Leve Ledru-Rollin! Weg met Cavaignac! Weg met de Constitutie!* Dit geroep ging vergezeld van veel beteekenende hourra's, die volstrekt niet naar den smaak waren van den prefect. In onderscheidene gelederen der nationale garde hebben oneenigheden plaats gevonden, die bijna ernstige gevolgen hadden na zich gesleept.

De kommandant, de heer *Madesclair*, een der naar de provinciën gezonden afgevaardigden om de candidatuur van generaal *Cavaignac* te bevorderen, heeft zijn ontslag genomen, toen hij zag dat de menigte den in maart voor zijne woning geplaatsten meiboom wilde uitrukken.

— Sedert eenige dagen heeft men te Parijs onrustbarende verschijnselen waargenomen. Vreemdelingen, die ons weder kwamen bezoeken, vertrekken op nieuw, en onderscheidene familiën verwijderen zich. De armoede wordt hoe langer zoo grooter. Des morgens ziet men eene menigte werkelooze arbeiders op de *place de Grève* en op alle plaatsen, waar die vereenigingen gewoonlijk plaats hebben. De bank van leening vindt hoe langer zoo meer deelnemers. Den 21sten, 22sten en 23sten zijn er voorwerpen ter waarde van 185,000 francs verpand. De zelfmoorden, die bloedige thermometers der algemeene ellende, nemen zoozeer toe dat er alleen gedurende den 23sten november 5 zijn begaan.

De magazijnen zijn zonder koopers; nergens wordt eenige handel meer in gedreven; verscheidene kooplieden in modestoffen, voor wien het juist nu de tijd was om veel te verkoopen, zenden hunne bedienden gedeeltelijk weg. In één woord de ellende is zoo groot dat de commissiën van weldadigheid dagelijks de weldadigheid der gegoede inwoners inroepen om in de schromelijk toenemende behoefte eenigermate te voorzien. Het bestuur en de staatkunde van eene partij heeft Parijs in 8 maanden in zulk een toestand gebragt.

— *Louis Napoléon Bonaparte* heeft bij het *OEuvre de St.-Antoine* 500 hemden besteld.

Deze zullen door den abt *Roux* aan de armste werklieden van den *faubourg St-Antoine* uitgereikt worden.

— Men spreekt veel van een nachtelijken gewapenden aanval op de buitenplaats van den heer *Odilon Barrot*, te Bougival. Deze zaak heeft zich op de volgende wijze toegedragen:

De heer *Odilon Barrot* presideerde den *conseil général* van het departement van de Aisne. Zijn bediende was alleen te huis. Des middernachts kwamen er drie gewapende personen bij de deur der woning; toen de knecht buiten kwam, werd hij door deze boosdoenders aangevallen. Hij kwam echter gelukkig weder los en hield een gedeelte van de kiel van een hunner in handen. Daarop vielen er twee schoten, waarvan er hem een in de zijde trof; hierdoor moet hij ernstig gewond zijn. De procureur der Republiek te Versailles en een regter van instructie hebben zich naar de bedoelde plaats begeven. De heer *Odilon Barrot* is eerst heden morgen van de Aisne teruggekomen.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 28 *nov*. Men verzekert, dat Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden* voor de kandidatuur der Eerste Kamer zou hebben bedankt.

† *Zutphen*, 28 *nov*. In eene op gisteren gehoudene vergadering van de Vereeniging onder de zinspreuk: *Redding door Bezuiniging*, alhier, zijn bij meerderheid van stemmen als candidaten voor de Eerste Kamer der Staten-Generaal aangenomen de heeren *H. J. Thooft* te Zutphen en *Gme. Groen van Prinsterer* te 's Hage. De overige stemmen hebben zich verdeeld over de heeren *C. S. W. J. Nagell van Wisch*, *Pallandt van Keppel*, *L. Kleijn van Dorth* onder Gorssel, *R. M. Bullert* te Arnhem en *J. K. van Goltstein* te 's Hage.

Apeldoorn, 20 *nov*. Meermalen is in de *Arnhemsche Courant* melding gemaakt van het regtsgeding tusschen het domein en de Ordermark alhier, over den eigendom van 800 bunders heidegrond. —

Het publiek zal in den uitslag eenig belang stellen, maar voor markgenootschappen en andere bezitters van heidevelden is het door de regtbank gewezen vonnis van zoo veel gewigt dat de plaatsing van nevensgaand afschrift niet anders dan hoogst welkom kan zijn. —

Wanneer het woord bezuiniging bij de hooge regering iets meer dan ijdele klank is, mag men vertrouwen dat de tegenwoordige minister van Finantiën deze hoopelooze zaak, door zijn voorganger van Hall op touw gezet, zal laten rusten. —

De heer advocaat mr. *G. Everts* heeft in dit proces de Ordermark bediend. —

In de zaak van het domein-bestuur (eischer) tegen de Ordermark te Apeldoorn, gedaagde en gedaagde in vrijwaring, en den heer *W. H. de Heus*, te Utrecht, mede gedaagde, eischer in vrijwaring.

Arrondissements-regtbank te Arnhem.
(Post alia.)
Wat het regt betreft

Overwegende, dat het eischend domein-bestuur in dit geding, tegen de gedaagden eene regtsvordering heeft ingesteld, op grond, bij de introductive dagvaarding vermeld, dat gezegd domein-bestuur is eigenaar van een uitgestrekt heideveld ter grootte van ongeveer 800 bunders, het Gemeene Veld genaamd, gelegen ten westen van het dorp Apeldoorn enz., op welk veld de gedaagde Ordermark zich sints eenigen tijd allerlei daden van eigendom zou hebben veroorloofd, hetzelve bij het kadaster op naam dier mark doen stellen en daarvan aan den mede-gedaagde, eischer tot vrijwaring, circa 200 bunders verkocht, uit dien hoofde vorderende dat bij vonnis dezer regtbank zou worden verstaan, dat het bestuur der domeinen is eigenaar van den grond in geschil; — dat het der ordermark niet heeft vrijgestaan daarover te beschikken, diensvolgens de overeenkomst van koop tusschen de gedaagden aangegaan nietig verklaard, gelast, dat die gronden bij het kadaster ten name van het domein-bestuur zullen worden gesteld, en de gedaagden gehouden, ieder voor zoo veel hem aangaat, de door hen in bezit genomene gronden te ontruimen en aan het bestuur der domeinen over te laten enz.

O., dat alzoo duidelijk het domein-bestuur van de stelling uitgaat, dat hetzelve is eigenaar van de geheele, als heideveld opgegevene uitgestrektheid gronds van ongeveer 800 bunders het Gemeene Veld genaamd, en van de gedaagden ieder voor zoo veel hem aangaat, de ontruiming vordert, der van dat veld door elk hunner in bezit genomene gronden, en mitsdien het domein het geheele Gemeene Veld en dus zoowel de 600 van dat veld niet verkochte, als de 200 door de Ordermarkt daarvan verkochte bunders reclameert.

O. dat het domein-bestuur voor deszelfs stelling van eigendom van voornoemd Gemeene Veld, geene bewijzen heeft bijgebragt maar bij pleidooi op grond van geschiedenis en staatsregt, heeft betoogd, dat hetzelve, als getreden in de regten van den heer van den lande, eigenaar is van alle woeste gronden op de Veluwe, welke niet bewijsbaar het eigendom zijn van anderen, en diensvolgens ook van het gezegde Gemeene Veld, als zullende zijn heideveld, sustinerende op het door de gedaagde Ordermark aangevoerde, dat het domein-bestuur geen bewijs voor deszelfs beweerden eigendom had geleverd, tot geene andere of meerdere bewijzen te zijn gehouden, maar het aan de gedaagde ordermark te bewijzen zou staan, indien zij op den grond in geschil regten vermeende te bezitten.

O., dat, zoo al de Staat of het domein als eigenaar van woeste en onbebouwde gronden of heidevelden, welke onbeheerd zijn en geenen anderen eigenaar hebben, daarvan den eigendom niet behoeft te bewijzen jegens dezulken, die zich daarop wederregtelijk en onbevoegd aanmatigingen veroorloven, nogtans de regten van het domein niet verder mogen worden dan die uitgestrekt, en het daarom voor hetzelve niet genoegzaam kan zijn blootelijkte stellen: »ik ben eigenaar van het heideveld, het Gemeene Veld," maar daartoe een vereischte is dat *à priori* bewezen vaststaat, dat dit veld werkelijk is woeste grond of heideveld onbeheerd en zonder bijzonderen eigenaar, terwijl het geen betoog behoeft, dat inzonderheid erkende marken of markgenootschappen, welker bestaan zich in de grijze oudheid verliest, wettiglijk als gemeenschappelijk eigendom der markgeregtigden, uitgestrekte heidevelden bezitten, op welke het domein, tenzij zelf markgenoot, geene regten heeft.

O., dat het, zich eigenaar noemend domein hier juist overstaat tegen over zoodanig overbekend en erkend markgenootschap, dat op grond van beweerd bewijsbaar eeuwenlang bezit, daden van beheer, en eigendom heeft uitgeoefend op het terrein in geschil, hetwelk het domein-bestuur, alleen omdat het zou zijn heideveld, als zijn eigendom reclameert, en dat het dus hier juist de vraag geldt of de ordermark dan wel het domein, zoo als het beweert, daarvan eigenaar is, en daarom het op dien grond als eischer optredend domein-bestuur bezwaarlijk kan geacht worden, van allen bewijslast bij art. 1902 Burgerlijk Wetboek voorgeschreven, te zijn ontheven, te minder daar het quaestieuse terrein, gesteld het ware slechts heideveld, niet als onbeheerd is of heeft kunnen worden gereclameerd, aangezien (daargelaten de vermoedelijk bijkomende aanleiding) juist de daden van beheer en eigendom, door de gedaagde Ordermark op het veld in geschil gepleegd, de oorzaak zijn van dit regtsgeding, van welke daden alzoo de onregelmatigheid zou moeten blijken, terwijl, wanneer het onbeheerde van dat veld, had kunnen beweerd zijn, daarvan dan het bewijs zou moeten zijn geleverd, om zich van de bepaling van art. 576 Burgerlijk Wetboek te kunnen praevaleren.

O., dat het buitendien meer dan onwaarschijnlijk is, dat de ordermark, welke geredelijk erkent dat het domein voor $\frac{1}{10}$ gedeelte in dezelve is geregtigd, zich zoodanige daden op het terrein in geschil, als daar zijn het innen van alle opbrengsten en het verkoopen van niet minder dan 200 bunders zoude hebben durven veroorloven, omdat zij niet, op goede gronden daartoe vermeende geregtigd te zijn, gelijk zij dan ook zonder aarzelen de van haar gevorderde vrijwaring heeft op zich genomen en daarenboven (hoezeer ten gevolge van des eischers gevoerde stelling, eerst bij pleidooi) haar beheer en bezit van het quaestieuse terrein gedurende 2 eeuwen te bewijzen heeft aangeboden, en zelfs dat het domein, als voor $\frac{1}{10}$ in de ordermark geregtigd, steeds $\frac{1}{10}$ van de opbrengsten van dat terrein, zoo voor houtgewassen als voor de verkochte grondstukken heeft ontvangen.

O., dat onder zoodanige omstandigheden, tegenover de bloote stelling van eigendom, welke het domein-bestuur in dit geding, als ten opzigte van het zoo gewilde heideveld, onnoodig nader te staven, op den voorgrond heeft gesteld, er voor den regter genoegzame termen zouden zijn, om ambtshalve aan de gedaagde ordermark het bewijs op te leggen tot regtvaardiging van hare ten deze bestredene daden van beheer en eigendom, doch dat dit *in casu* als overbodig moet worden beschouwd, aangezien, zoude de stelling van eigendom des eischers kunnen opgaan, het, zoo als bereids betoogd, niet genoegzaam is, dat de eischer het Gemeene Veld in geschil *heideveld* gelieft te noemen maar het ten processe altijd en allereerst behoorde te blijken dat dat Gemeene Veld door de ordermark als haar eigendom beheerd geworden, werkelijk is woeste en onbebouwde grond of *heideveld*, daargelaten de vraag of het beheer dier mark daarover al of niet, was regtmatig.

O., echter, dat, terwijl in elk geval er ten deze de rede niet is van een onbeheerd terrein, uit de koopacte tusschen de beide gedaagden (zoo al de eischer, als derde, daaruit eenig bewijs kan putten) slechts resulteert, dat alleen $\frac{1}{4}$ gedeelte van het door eischer gereclameerde Gemeene Veld, namelijk de verkochte 200 bunders, bij dien verkoop als woeste grond of heide zijn omschreven, doch daaromtrent ten aanzien van $\frac{3}{4}$ gedeelten van dat Gemeene Veld, te weten de niet verkochte 600 bunders hoegenaamd niets blijkt, integendeel aan zijde van de gedaagde Ordermark als onloochenbaar is aangevoerd geworden, dat dit terrein deels met hakken opgaand hout is bezet, deels ontgonnen en meerdere huizen daarop geplaatst, waaruit voortvloeit, dat ten processe ten eenenmale het hoofdvereischte ontbreekt waarop de eischer zijn eigendomsregt heeft willen gronden, het bewijs namelijk, dat het gereclameerde, 800 bunders groote, dus genaamde Gemeene Veld, onder Apeldoorn, hetwelk de ordermark ten onregte als haar eigendom zou beheerd hebben, is woeste of onbebouwde grond of *heideveld*, waarvan het noodzakelijk gevolg moest zijn, dat het eischend domein-bestuur in de alleen op grond daarvan ingestelde eigendoms reclame, niet ontvankelijk kan zijn, hetgeen al verder medebrengt het onnoodige van de door de gedaagde ordermark slechts in geval van hare veroordeeling, jegens haren mede-gedaagde te praesteren vrijwaring en de gehoudenheid van het eischend domein-bestuur om al de kosten van dit geding ten aanzien van beide de gedaagden te dragen.

Regt doende in naam des Konings,

Verklaart het eischend domein-bestuur in deszelfs ten deze tegen de beide gedaagden genomen eisch en conclusie niet ontvankelijk, en veroordeelt het eischend domein-bestuur in al de kosten van dit regtsgeding.

Aldus gewezen en uitgesproken ter openbare zitting van gemelde regtbank, heden den 9den november 1848.

ARNHEM, *29 november*.

Wij maken onze lezers opletten d op de hieronder staande publicatie van het stedelijk bestuur ten aanzien van de plaats waar de stembilletten moeten *gebragt* en van die waar zij zullen *geopend* worden. Wij meenen den kiezers tevens nogmaals te moeten herinneren dat zij vooral den *naam* en den *voornaam* duidelijk invullen, opdat er geene onzekerheid omtrent den persoon, dien men bedoelt, ontsta en dat zij hunne stembriefjes in *eigen persoon* in de bus moeten komen steken.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, november.

De staat van *bezoldigingen van het personeel der gezantschappen volgens de begrooting voor 1849*, welke onlangs door de regering openbaar gemaakt, en door de *Arnhemsche Courant* in het vervolg van haar nommer van zondag den 19den november afgedrukt werd, stelt mij bij magte om eenige sommen te rectificeren, welke ik, geen officiëele opgave voorhanden hebbende, min juist vermeldde, in het artikel *Varia*, geplaatst in de *Arnhemsche Courant* van den 23sten dezer. Ik schatte aldaar het tractement van onzen gezant in België op *ƒ* 24000; deze som werd er vroeger aan bekostigd, maar werd later verminderd, en, bij de begrooting voor 1849, op *ƒ* 18,000 gebragt. Daarop stelt het verslag der tijdelijke ministers thans eene vermindering van *ƒ* 1000 voor; zoodat de jaarwedde op *ƒ* 17000 bepaald, bijna *ƒ* 5000 meer zou bedragen dan het tractement van den Belgischen gezant te 's Gravenhage, hetwelk geen 25000 franken te boven gaat.

Het tractement van onzen gezant te Londen, 't welk ik meende *ƒ* 36000 te beloopen, is bij het budget voor 1849, zes duizend gulden hooger, namelijk op *ƒ* 48,000, gebragt. Deze enorme som (graaf SCHIMMELPENNINCK komt ons allerwege *zeer duur* te staan) stelt men voor, op *ƒ* 38,000 te brengen. Dat is juist *het dubbele* van wat de Belgische gezant te Londen ontvangt, deszelfs jaarwedde, namelijk, bedraagt volgens het laatste Belgische budget, 40,000 franken.

Te Parijs meende ik dat onze gezant *ƒ* 30,000 ontving; ook hier was ik beneden het cijfer, deszelfs tractement bedroeg volgens de begrooting voor 1849, *ƒ* 34,000; dit wil men brengen op *ƒ* 24,000; wederom *het dubbele* van de jaarwedde des Belgischen gezants te Parijs, die er 25,000 franken (het *maximum* der bezoldiging van Belgische gezanten, Londen alleen uitgenomen) ontvangt.

Het tractement van onzen gezant te Berlijn, 't welk ik op *ƒ* 25,000 raamde, was bij de begrooting voor 1849 op *ƒ* 26,000 gesteld. Thans wil men het op *ƒ* 19,000 brengen; dat is ruim *ƒ* 6,000 hooger stellen dan dat van België's gezant te Berlijn.

Te St. Petersburg meende ik, eindelijk, dat onze gezant *ƒ* 46,000 ontving. Dit was vroeger het geval. Buiten verhouding met andere diplomatische tractementen verminderd, komt het op de begrooting van 1849 voor *ƒ* 33,000 voor. Daar het leven te St. Petersburg duurder is dan het leven te Londen, en daar *nergens zoo zeer* als te St. Petersburg vertooning en praal van de vreemde diplomaten wordt gevorderd, was het niet te onderstellen dat de jaarwedde van onzen gezant bij den Keizer NICOLAAS lager gesteld zou wezen dan die van onzen gezant bij het kabinet van St. James.

Terwijl in alle constitutioneele staten de onderhandelingen met ministerien worden gevoerd en het oneigenaardig geworden is, te zeggen dat gezantschappen er bij *het hof* geaccrediteerd zijn, kan er te St. Petersburg alleen nog sprake wezen van directe onderhandeling met het hoofd van den staat of van zijdelingsche onderhandelingen met *het hof*. Nergens dus valt er zooveel te zeggen voor het behoud van een gevolmagtigd minister of althans voor een minister-resident, als te St. Petersburg. Nergens behoeft zijn tractement zoo ruim te worden afgemeten als aan het Russische hof.

En men wil hem voortaan *ƒ* 6000 minder geven dan onze gezant te Londen, die slechts met ministers te onderhandelen heeft !!

»Wat de kosten der gezantschappen betreft," — zoo luidt, ten opzigte van het departement van Buitenlandsche Zaken, het Verslag van den raad der tijdelijke ministers, — »wat de kosten der gezantschappen »betreft, voor welke eene som van *ƒ* 301,610 voor »1849 op de begrooting staat uitgetrokken, zoo moet »worden opgemerkt, *dat die som niet besteed wordt »om noodelooze vertooning buiten 's lands te maken*, »maar voor de Nederlandsche belangen, welke on»wedersprekelijk bevorderd worden door eene goede »verstandhouding en het onderhouden van vriend»schapsbetrekkingen met andere volken, en ook door »het dadelijk voorstaan en de handhaving der regten »van Nederlanders in den vreemde."

Opvallend is het, vooreerst, dat de tijdelijke minister van Buitenlandsche Zaken noodig achtte »op te merken *dat die som niet besteed wordt om noodelooze vertooning buiten 's lands te maken*; dit is dubbel opvallend, omdat die opmerking voorkomt in een *Verslag aan den Koning*, met welks openbaarmaking Z. M. de natie heette *te verrassen*. Dacht de minister, dat *de Koning* soms vermoeden mogt dat de kosten der gezantschappen worden besteed *om noodelooze vertooning buiten 's lands te maken*? Of wel, was het reeds tusschen Z. M. en Hoogstdeszelfs tijdelijke ministers afgesproken, dat hun *Verslag* openbaar zou worden gemaakt, en moest de volzin dienen *pour la galerie*?

Een van beiden toch moet waar zijn: *of* het ministerie achtte bovengemelde opmerking noodig ter inlichting des Konings; *of*, ingelascht ten behoeve des publieks, bewijst de opmerking dat het *Verslag* ter openbaarmaking werd geschreven.

En zelfs dan is die opmerking bevreemdend. Immers, op wat grond kan de minister het noodig achten *zoodanige* opmerking te maken? Moet men hier niet noodwendig denken aan het spreekwoord: *Qui s'excuse, s'accuse*?

»Wat de kosten der gezantschappen betreft zoo »moet worden opgemerkt, DAT DIE SOM NIET BESTEED »WORDT OM NOODELOOZE VERTOONING BUITEN 'S LANDS »TE MAKEN." .... Ei, ei! zal hier natuurlijk iedere scherpzinnige lezer vragen, kon men dus zeggen dat er gelden *tot noodelooze vertooning buiten 's lands werden besteed!* ... Laat zien — onze gezantschappen, b. v. te Stuttgart en te Mannheim, die nu ingetrokken zullen worden, waartoe dienden dezelve?

»Voor de Nederlandsche belangen, welke onwe»dersprekelijk bevorderd worden door eene goede »verstandhouding en het onderhouden van vriend»schapsbetrekkingen (met de volken van Wurtem»berg en Baden) en ook door het dadelijk voorstaan »en de handhaving der regten van Nederlanders in »den vreemde" — daartoe toch worden, volgens het *Verslag*, in den regel, de kosten der gezantschappen besteed; — dienden zij nu echter ook daartoe, wat onze zendingen te Stuttgart en te Mannheim betreft? Laat zien:

Waarom worden, luidens het *Verslag*, onze missiën in Baden en Wurtemberg afgeschaft? Men hoore, — ik haal *in alle opregtheid* alles aan wat het Verslag dienaangaande zegt: —

»Daar de hoven van Baden en van Wurtemberg, »ten gevolge van staatkundige gebeurtenissen in »Duitschland, hunne missiën bij het hof der Neder»landen hebben ingetrokken, zoo kunnen ook voeg»zaam de Nederlandsche minister-residenten te Mann»heim en te Stuttgart worden teruggeroepen."

Oho! Onze minister-residenten te Mannheim en te Stuttgart dienden dus alleenlijk ter beantwoording van de beleefdheid *der hoven* van Baden en van Wurtemberg die *het hof* den Nederlanden met eene missie vereerden!

Wierden de gelden aan onze minister-residenten te Mannheim en te Stuttgart toegelegd »besteed voor de Nederlandschen belangen *die onwedersprekelijk bevorderd worden door het onderhouden van vriendschapsbetrekkingen met andere volken en ook door het dadelijk voorstaan en de handhaving der regten van Nederlanders in den vreemde*," dan ware de intrekking der Badensche en Wurtembergsche missiën bij *het hof* der Nederlanden, geene reden, voor deze regering, om *de Nederlandsche belangen* in Baden en Wurtemberg onbevorderd te laten, en om er voortaan *de regten van Nederlanders* niet meer *voor te staan en te handhaven*.

De eenige gevolgtrekking derhalve welke men *voegzaam* uit de aangehaalde ministeriëele aanmerkingen kan maken, is: dat de *f* 17,000 welke de regering jaarlijks aan onze missiën te Mannheim en te Stuttgart bekostigde, »niet besteed werden om noodelooze vertooning buiten 's lands te maken"; maar wel *om thans »noodeloos geachte vertooning* bij »*het hof* der Nederlanden" te beantwoorden.

En deze gevolgtrekking zou nog niet eens juist zijn ten opzigte onzer voor twee jaren uitgedachte missie te Mannheim; want daarbij was het niet het hof van Baden hetwelk het initiatief nam, maar wel 's Konings adjudant en vierde minister van Buitenlandsche Zaken, generaal DE LA SARRAZ, die voor zijnen vormaligen schoolmakker den gewezen koopman en consul TRAVERS, eenen aangenamen diplomatischen post scheppen wilde.

Gaan wij nu over tot dat gedeelte des verslags, waarin baron BENTINCK de noodzakelijkheid betoogt van gezantschappen van tweeden rang, zendingen opgedragen aan *Envoyés Extraordinaires et Ministres Plénipotentiaires*. Ik zal wederom *alles* aanhalen wat het verslag dienaangaande behelst.

Ziedaar dan hoe baron BENTINCK dienaangaande redeneert:

»Hoezeer bekwaamheid, meer dan rang, aan den »diplomatieken ambtenaar altijd en overal eenen »belangrijken en duurzamen invloed verzekeren zal, »HET VALT NIET TE ONTKENNEN, dat de rang welken »men aan zijne zending verbindt, *altijd* een betrek»kelijk vereischte is, betrekkelijk vooral tot het »minder of meer hooge standpunt der mogendheid »tot welke hij gezonden wordt, en het is uit dien »hoofde raadzaam dat er missiën van den tweeden »rang blijven bestaan bij de grootere mogendheden, »te weten: Engeland, Frankrijk, Oostenrijk, Pruissen en Rusland — België — en den Duitschen »Rijksbestuurder".

Men lette hier wel op de argumentatie des muzikalen barons. *Wat* moet er *bewezen* worden? de noodwendigheid van diplomatische agenten van den tweeden rang. En hoe *bewijst* zijne tijdelijke Excellentie dit? Enkel en alleen door te *zeggen:* »HET VALT NIET TE ONTKENNEN dat de rang welke men aan de zending verbindt, altijd een noodwendig vereischte is." Maar, goede baron, dit is niet *bewijzen*, *aantoonen*, dit is *ex tripode* verkondigen, magtspreukig verklaren. HET VALT NIET TE ONTKENNEN, zegt Zijne muzikale Excellentie; maar het IS ONTKEND; het is ONTKEND door iemand van althans even veel autoriteit, in Nederland, als baron BENTINCK; het is, in de Staten-Generaal, *ontkend* door een der geachtste leden van de Kamer, door een lid van het Hervormings-ministerie, door den heer LUZAC. De heer LUZAC verkondigde meermalen, in de Kamer, dat hij het bij den bekrompen toestand onzer financiën NOODIG achtte onze gezanten buiten 's lands door zaakgelastigden en consuls te vervangen.

Nu stond het den heer BENTINCK zekerlijk vrij, te bewijzen dat voormelde meening, welke buitendien door nog veel anderen dan door den heer LUZAC gedeeld wordt, onjuist is; maar *bewijzen*, *aantoonen* moest hij het. Intusschen *bewijst hij niets*, *toont hij niets aan*. Rang (namelijk rang van *Envoyés Extraordinaires et Ministres Plénipotentiaires*) »is altoos een betrekkelijk vereischte." Waarom? »Omdat het niet te ontkennen valt"; — hoe dit in de muziek heet, weet ik niet, maar in de logica is zoodanige redenering niet bekend.

Als men iets aantoonen, bewijzen wil dan neemt men niet *als bewezen* aan wat *bewezen moet worden*; en *bewezen* moest er hier worden dat wij bij de kabinetten van Brussel, Parijs, Berlijn, Weenen gezanten van den tweeden rang, *Envoyés Extraordinaires et Ministres Plénipotentiaires*, BEHOEVEN (1). En hiervan leverde baron BENTINCK geen zweem van bewijs.

(1) Diplomatische agenten van den eersten rang, *Ambassadeurs*, komen meer en meer in onbruik. Het zuinige Pruisen had er nooit. Rusland had er in de laatste jaren geen meer. Frankrijk en België hebben ze thans, behoudens zeer zeldzame uitzonderingen, afgeschaft. Vóór den »afval" der zuidelijke gewesten hadden ook wij *Ambassadeurs*.

Bij eene volgende gelegenheid stel ik mij voor, aan te toonen dat wij bij de genoemde kabinetten geen diplomatische agenten van den tweeden rang behoeven, en met zaakgelastigden of minister-residenten zouden kunnen volstaan. Thans wil ik nog slechts eene *tegenstrijdigheid*, eene *inconsequentie* aanwijzen in de magtspreukige redenering. Zijne tijdelijke Excellentie, baron BENTINCK verkondigt namelijk dat »de rang welken men aan de zending »des diplomatischen ambtenaars verbindt *altijd* een »betrekkelijk vereischte is, betrekkelijk *vooral* tot »het minder of meer hooge standpunt der mogend»heden tot welke hij gezonden wordt." Edoch, waarom hebben wij dan slechts eenen *zaakgelastigde* te Washington, terwijl wij te Hannover eenen *gezant*, te Koppenhage en Stockholm, te Lissabon en Madrid, te Stuttgart en te Mannheim *ministers-residenten* hebben. Is het *standpunt* der Vereenigde Staten van Noord-Amerika minder hoog dan dat van Hannover, van Denemarken, van Zweden, van Portugal, van het bankbreukige Spanje, van Wurtemberg, van Baden?

Arme muzikale baron! hoe erbarmelijk toch is uwe logica! En zoo redenerende houdt men in Nederland slechts op tijdelijk minister van Buitenlandsche Zaken te zijn om weder Nederlandsch gezant te Brussel te worden.

Bij *het hof* van Brussel, vermoedelijk? Want *bij hoven* complimenten te maken, en aan het hof van 's Gravenhage te melden wat er aan het vreemde hof omgaat, dit schijnt de taak onzer diplomaten; althans van zoodanige diplomaten die handel en nijverheid genoeg verachten om aan Hannover, aan Portugal, ja, aan Baden een *hooger standpunt* toe te kennen dan aan de Vereenigde Staten van Noord-Amerika?

Arm Nederland, welks belangen aan zulke diplomaten, aan zulke ministers van Buitenlandsche Zaken worden toevertrouwd!

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Arnhem, brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de stemming door de kiezers respectivelijk voor candidaten en leden van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal, zal gehouden worden binnen Arnhem, ten Raadhuize in de raadzaal op vrijdag den 1sten december 1848, van des morgens 9 tot des namiddags ten 3 ure, terwijl de opening der stembilletten door den voorzitter van het hoofd-kiesdistrict, den burgemeester van Arnhem, en de twee jongste leden van den Raad, de heeren mr. *W. H. Taaij* en mr. *P. J. Evekink Busgers*, zal plaats vinden in het gebouw *Musis Sacrum*, te Arnhem aan de Velper-barrière, den daarop volgenden dag zijnde zaturdag den 2den december 1848, aan te vangen des voormiddags negen ure.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 28sten november 1848.

Advertentiën.

Burgerlijken stand.

NIJMEGEN:

Van 20 tot en met 28 november.

Gehuwd: J. Visscher en H. van Tuytenberg. — G. Smelten en J. C. van Rietschoten. — E. A. F. C. Blairon en H. Polak.

Bevallen: A. M. C. Derks, geb. Angerhausen, D. — A. M. Hermens, geb. van Someren, D. — J. P. Persoons, geb. Buvelo, D. — H. Linders, geb. Hubers, 2 Z. — P. Küsters, geb. Iseren, Z. en D. — L. Stibbe, geb. van Goch, D. — H. van Zwol, geb. Hoeboer, D. — H. Werner. geb. Lagee, D. — M. Janssen, geb. Kropman, D. — E. Prudhon, geb. Greey, Z. — A. M. Hekking, geb. Tellings, Z. — E. Eegenhuysen, geb. Janssen, doode D.

Overleden: J. Arens, 19 m. — C. Kalf, 58 j. — W. Kerste, geb. Laffertee, 73 j. — J. R. T. Wolf, 9 m. — H. Blankers, Wed. Janssen, 80 j. — H. L. Albers, 2 j. — J. Banning, 62 j.

Marktprijzen.

SCHIEDAM, 27 november.

Gerst: 128/2 ℔ Liebau *f* 150. — *Moutwijn* per Ned. vat zonder fust *f* 12.75. — *Jenever* *f* 16.25; Amst. proef *f* 17.50 zonder de belasting.

ZWOLLE, 24 november.

Tarwe *f* 7.50 à 8.25. — *Rogge* *f* 4.40 à 4.90. — *Boekweit* *f* 3.60 à 4.60. — *Garst* *f* 3.70 à 4.00. — *Erwten*. Groene *f* 8.50 à 11.75, graauwe *f* 10 à 11. — *Aardappelen* *f* 1.35 à *f* 2.20. — *Boonen* *f* 4.75. — *Boter* Ned. pond *f* 0.60 à 0.70, $\frac{1}{4}$ ton *f* 15 à 15.50.

MEPPEL, 23 november.

Rogge *f* 4.10 à *f* 4.95 — *Boekweit* *f* 3.80 à *f* 4.25. *Boter* $1\frac{1}{2}$ N. pond *f* 0.90 à *f* 1.05; een $\frac{1}{8}$ vat *f* 12.00 à *f* 13.50.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 29 Nov. 2 El 1 Palm 5 Duim; gew. 0 D. gev. 3 D.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1,00 en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.